

Landboforeningerne, en lokal svineproducent, som benyttede sig af sin personlige varetter og nedlagde forbud mod handelen. Efter hans opfattelse var der natur nok i Nordsjælland, og før eller siden ville der nok blive brug for den afvandede Søborg Sø til gylleudbringning. At svineproducentens veto så oven i købet ikke kan ankes, ja, det gør jo kun det hele så meget desto værre.

Da regeringen med finansministeren i spidsen for lidt over et år siden indledte en klapjagt på de såkaldte smagsdommere i overflødige rådgivning og nævn, lykkedes det finansministeren helt at overse alle de skattebetalte smagsdommere i landets jordbrugskommissioner.

Kl. 13.05

Denne lapsus kan med sikkerhed ikke forklares med finansministerens manglende kendskab til området. Finansministeren har af egen lomme i de senere år betalt adskillige advokater og landinspektører og redegørelser for personlig at kunne opnå dispensation hos den lokale jordbrugskommission. Er der en lov, som finansministeren virkelig kender til, så er det landbrugsloven.

At nedlægge Naturrådet og fortsætte med at forgyldte landbrugets jordbrugskommissærer samt dets formænd med et honorar, der er på over 30 mio. kr. om året, så de kan nedlægge veto mod, at der kommer mere natur i et af de lande i verden, der har mindst natur tilbage, kan man da kalde for en klokkeklar politisk prioritering. At jordbrugskommissionerne så i realiteten er udlicitering af offentlig myndighedsudøvelse til en privat lobbyorganisation er også helt enestående.

Der findes vel nok ikke mere magtfuldkomne smagsdommere i Danmark end netop jordbrugskommissærerne, og en lignende forvaltning som den, der uddøves i jordbrugskommissionerne, tror jeg ikke der findes i Danmark i øvrigt. Alle udgifterne til smagsdommerne i jordbrugskommissionerne betales af det offentlige. I år 2001 var Fyns Amt dyrest med en udgift på 4,1 mio. kr., hvilket til en vis grad kan forklares med, har jeg forstået, den utraditionelle organisering af jordbrugskommissionens arbejde i amtet, hvor formandsposten er udliciteret til en amtsligt ansat jurist, der i sin fritid modtager 317.000 kr. for at deltage i 19 møder i kommissionen; en ganske pæn timeløn.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at SF efter denne forespørgsel har fremsat et beslutningsforslag om at overflytte jordbrugskommissio-

nernes opgaver til amterne. Det er det umiddelbare svar på de mange problemer, der efter SF's opfattelse er med de nuværende kommissioner og deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu brugte hr. Kristen Touborg jo ikke en uvæsentlig del af sin taletid til at snakke om jordbrugskommissioner. Derfor kunne det jo være fristende at spørge samme medlem om, hvor længe hr. Kristen Touborg i grunden selv var medlem af jordlovsudvalget i Ringkjøbing Amt.

De tanker, der nu kastes op her, som er forfærdelige, er det nogle, der lige er opstået nu, eller havde man dem også, dengang man var såkaldt skattebetalt medlem af et udvalg? Havde man da også de tanker, men kom bare ikke frem med dem? Var der noget, der forhindrede det, eller er det noget, der lige er opstået nu her, hvor man står i parlamentet og kan skue ud over folket og sige: Det her er helt galt?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal gerne over for spørgeren oplyse, at jeg var medlem af jordbrugskommissionen for Ringkjøbing Amt fra 1982 til 1990, og at jeg dermed også var medlem af jordlovsudvalget, som hr. Jens Kirk ganske rigtigt også nævner.

Jeg vil så også godt udbygge det ved at sige, at det var et helt andet system. Der blev indført et nyt system for jordbrugskommissionerne i 1990, ja, i 1989, men det fik først virkning i 1990.

Det tidligere system hvilede på jordlovsudvalget, et landsdækkende politisk udnævnt udvalg, og jeg vil understrege politisk udnævnt udvalg, det vil sige, at samtlige formænd rundt omkring i jordbrugskommissionerne var politisk udnævnt. Det gør for mig en meget stor forskel. Det blev ændret i 1990, og dermed blev det så altså til, at man nu fik to landmænd til at udgøre majoriteten i jordbrugskommissionerne.

Kl. 13.10

Når dertil kommer, at Dansk Landbrug nu er sammenlagt til én organisation, er der en meget aktuel anledning til at gøre noget, for nu er det faktisk én organisation, der udpeger to ud af tre medlemmer.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Det var jo en meget konkret og udmærket tale, som hr. Kristen Touborg holdt, og derfor vil jeg